

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupený advokátkou Mgr. Janou Wranikovou
sídlem Advokátní kancelář Pyšný, Srba & Partneři v.o.s.
Občanská 1115/16, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1) Regály – NET s. r. o.
sídlem Masarykovo náměstí 26/14, 702 00 Ostrava
2) CETIN a. s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2021 č. j. MSK 50053/2021, ve věci
společného povolení pro soubor staveb

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2021 č. j. MSK 50053/2021, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Ostravice, stavebního úřadu, (dále také jen „stavební úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 2. 2021 č. j. Ostr 707/2020, jímž bylo na základě žádosti společnosti Regály-NET s. r. o. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení 1“) podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) vydáno společné povolení pro soubor staveb nazvaný „Cukrárna“ na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X (dále jen „povolovaný soubor staveb“).
2. Žalobce v žalobě vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce jako vlastník pozemku parc. č. XD v k. ú. X (dále jen „pozemek parc. č. XD“) byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobce zejména nesouhlasí s jakýmkoliv průjezdem přes tento pozemek a již v řízení namítal, že stavba veřejně přístupné účelové komunikace (dále jen „stavba komunikace“) dle stavebního povolení vydaného Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí dne 20. 8. 2012, sp. zn. MUFO 16013/2012, MUFO_S 1249/2012 (dále jen „stavební povolení“) a dle následného kolaudačního souhlasu s užíváním stavby ze dne 29. 7. 2013, sp. zn. MUFO 1468/2013, MUFO_S 1944/2013 (dále jen „kolaudační souhlas“) neměla být realizována na pozemku žalobce parc. č. XD. Stavba komunikace umístěná částečně na pozemku žalobce parc. č. XD je stavbou nepovolenou, realizovanou v rozporu se shora označeným stavebním povolením a kolaudační souhlas k jejímu užívání neměl být udělen. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že stavba komunikace právně i fyzicky existuje a je tak splněna podmínka dopravního napojení stavebního pozemku na tuto komunikaci. Žalobce namítl, že on ani nikdo z jeho právních předchůdců nedali nikdy souhlas s umístěním stavby komunikace na části pozemku parc. č. XD. Žalobce poukázal na vyjádření Pozemkového fondu ČR k trvalému záboru ze dne 20. 4. 2012 (souhlas s realizací stavby), které se vztahuje pouze k pozemku parc. č. XE. Zároveň z jiného dokumentu téhož správního orgánu ze dne 25. 10. 2010 sp. zn. 558 034/2010/SŘ vyplývá, že souhlas s realizací stavby byl podmíněn majetkoprávním vypořádáním, k němuž však došlo pouze ve vztahu k pozemku parc. č. XE a nikoliv k pozemku parc. č. XD. Dle žalobce ke stavbě komunikace na pozemku parc. č. XD neexistuje žádný právní podklad. Dále žalobce namítl, že pozemek parc. č. XD je ornou půdou (na rozdíl od pozemků parc. č. XF, XG a XH, které jsou ostatními plochami) a je tedy součástí zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“). Stavba komunikace na pozemku, který je součástí ZPF, je vyloučena zákonem č. 344/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně ZPF“). Zajištění přístupu k povolovanému souboru staveb přes pozemek, který je součástí ZPF, je v rozporu se zákonem o ZPF.

2) Dalším žalobním bodem v návaznosti na již uvedenou argumentaci žalobce brojí proti nesplnění podmínky dle § 13a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), a to napojení stavby na veřejnou dopravní infrastrukturu. Závěr správních orgánů obou stupňů, že podmínka napojení stavby na veřejnou dopravní infrastrukturu je splněna s odkazem na přístup mj. po pozemku parc. č. XD, je v rozporu s právními předpisy (zákonem o ochraně ZPF), v důsledku čehož došlo k zásadnímu zásahu do vlastnického práva žalobce. Žalobce v této souvislosti poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 8. 2017 č. j. 2 As 43/2016-72, podle kterého přetrvávají-li v řízení o umístění nebo povolení stavby pochybnosti ohledně zajištění přístupu ke stavbě, resp. informace obsažená ve vyjádření silničního správního úřadu je v rozporu s tvrzeními účastníků řízení nebo jinými podklady, je stavební úřad povinen tuto otázku dále zkoumat jako předběžnou podle § 57 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), např. umožnit účastníkům zahájit u příslušného správního úřadu řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu. Žalobce uvedl, že podal u Okresního soudu ve Frýdku – Místku dne 1. 6. 2021 žalobu na odstranění neoprávněné stavby pozemní komunikace na pozemku parc. č. XD v k. ú. X, která je vedena pod sp. zn. 41 C 132/2021.

3) V další části žaloby žalobce vyjádřil názor, že pro povolovaný soubor staveb bude nezbytné zvolit jiné napojení na veřejnou dopravní infrastrukturu, než po části pozemku parc. č. XD. Současně uvedl podle jeho názoru vhodné alternativní trasy napojení (bližší bod VII. žaloby). Dále žalobce namítl, že v důsledku povolení stavby se zvýší frekvence jízd motorových vozidel, změní se parametry užívání jiných dopravně obslužných tras, na které nejsou jiné komunikace dimenzovány po stavebně technické stránce, ani po stránce dopravně bezpečnostní.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní námitky se v podstatné části shodují s námitkami, které žalobce uplatnil jak v průběhu společného řízení, tak v podaném odvolání.
4. Žalovaný k otázce zajištění dopravní obslužnosti povolovaného souboru staveb uvedl, že stavebník se z pozemku s navrhovanou stavbou napojuje na veřejnou účelovou komunikaci zcela mimo pozemek parc. č. XD. Problematická část pozemku parc. č. XD, na níž byla dle žalobce neoprávněně realizována část stavby komunikace, se nachází v místě tvořícím sjezd ze silnice II/483 na tuto veřejnou účelovou komunikaci, tedy v místě značně vzdáleném od místa napojení stavebního pozemku na účelovou komunikaci. Spor žalobce a obce Ostravice o část pozemku parc. č. XD v k. ú. Ostravice nacházející se pod stavbou komunikace nijak nesouvisí se společným povolením pro soubor staveb a pozemek parc. č. XD není pozemkem, na němž má být vybudován sjezd. Žalovaný pro úplnost podotýká, že žalobcovo tvrzení, že kolaudačním souhlasem vydaným dne 29. 7. 2013, který je dokladem o povolení užívání stavby komunikace, nebylo užívání stavby komunikace povoleno na části pozemku parc. č. XD, není pravdivé. Z dokladů založených ve spise vyplývá, že po dokončení stavby komunikace byl vyhotoven geometrický plán č. 3311-003/2013, dle kterého byla z pozemku par. č. XD oddělena část pozemku označená parc. č. XI o výměře 155 m², jež se nacházela pod nově vybudovanou komunikací. Kolaudační souhlas zahrnuje rovněž pozemek parc. č. XD, z čehož plyne, že stavba komunikace byla zkolaudována i na této části pozemku. Nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že část

pozemku parc. č. XD nacházející se pod stavbou komunikace nebyla do současnosti majetkově vypořádána. Žalovaný zdůraznil, že žalobce se stal vlastníkem pozemku parc. č. XD na základě kupní smlouvy ze dne 18. 2. 2020, tedy v době, kdy byla stavba komunikace již realizována a její užívání bylo povoleno (kolaudační souhlas ze dne 29. 7. 2013).

5. Dle žalovaného tak neobstojí ani žalobní námitka nesplnění podmínky dané § 13a odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Sama skutečnost, že žalobce podal dne 1. 6. 2021 u Okresního soudu ve Frýdku-Místku civilní žalobu na odstranění předmětné komunikace z části pozemku parc. č. XD, nemůže nic změnit na rozhodnutí o povolení souboru staveb v nyní posuzované věci. Žalobce v průběhu správního řízení podání občanskoprávní žaloby nezmínil. Příjezd k povolovanému souboru staveb bude zajištěn novým sjezdem na veřejnou účelovou komunikaci v místě, kde se pod účelovou komunikací nacházejí pozemky parc. č. XF a XH, oba ve vlastnictví obce Ostravice. Součástí spisu je vyjádření obce Ostravice ze dne 21. 1. 2020 (doklad pod č. 26).
6. Podle žalovaného žalobce v další části žaloby poukazuje na neoprávněnost postupu investora při realizaci veřejné účelové komunikace, aniž by uvedl, jak může být dotčen na svých vlastnických právech v souvislosti s povolovaným souborem staveb, jenž byl předmětem společného územního a stavebního řízení a napadeného rozhodnutí. Žalovaný považuje za nepřipadný i odkaz žalobce na rozsudek NSS sp. zn. 2 As 43/2016, a to jednak proto, že v daném případě nebyl zřízen přístup na stavebníkův pozemek přes pozemek žalobce, a dále z důvodu, že v odkazovaném případě byla řešena otázka formy deklarace správního orgánu ohledně povahy komunikace ve smyslu ust. § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
7. V další části žaloby pak žalobce pouze uvádí kroky, které chce podniknout a které podniká ve vztahu k řešení té části veřejné účelové komunikace, jež se nachází na části pozemku v parc. č. XD v k. ú. X v jeho vlastnictví, což nemá jakoukoli souvislost s možným dotčením jeho práv v souvislosti s napadeným rozhodnutím.
8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
9. V replice k vyjádření žalovaného doručené krajskému soudu dne 6. 12. 2021 žalobce sdělil, že stavebník se povolovaným souborem staveb sice zcela přímo nenapojuje na komunikaci na pozemku žalobce parc. č. XD, nicméně celková dopravní obslužnost předmětné stavby má být zajištěna mj. i na komunikaci realizované na tomto pozemku, což vyplývá z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (strana 15). Je tedy zřejmé, že pozemek ve vlastnictví žalobce, resp. stavba komunikace na části tohoto pozemku, tvoří součást přístupu k povolovanému souboru staveb a je tedy zahrnuta do tzv. dopravní obslužnosti ve smyslu ust. § 13a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Argumentaci žalovaného proto žalobce považuje za chybnou či přinejmenším za (účelově) neúplnou. Dále žalobce setrval na své dosavadní právní argumentaci.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

11. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 13. 3. 2020 stavební úřad obdržel od osoby zúčastněné na řízení 1) žádost o vydání společného povolení pro soubor staveb (stavební objekty: SO 01 - příprava území - hrubé terénní úpravy, násyp, SO 02 - cukrárna, SO 03 - zpevněné plochy, SO 04 - plynová přípojka, SO 05 - vodovodní přípojka, SO 06 - žumpa, SO 07 – elektropřípojka - domovní napojení NN, SO 08 - sadové úpravy, SO 09 - opěrná zeď). K žádosti byla předložena dokumentace pro vydání společného povolení a dokladová část obsahující závazná stanoviska dotčených orgánů a stanoviska, jakož i vyjádření vlastníků technické a dopravní infrastruktury. Po zahájení společného územního a stavebního řízení podal žalobce podáním ze dne 4. 9. 2020 námitky. Další námitky byly žalobcem podány dne 23. 9. 2020. Správní orgán I. stupně vydal dne 19. 2. 2021 rozhodnutí, kterým podle § 94p odst. 1 stavebního zákona výše uvedený soubor staveb povolil a současně se vypořádal se vznesenými námitkami. Dne 15. 3. 2021 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání v podstatě shodného obsahu, jako má následně podaná správní žaloba. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
12. Stěžejním žalobním bodem je legalita stavby veřejně přístupné účelové komunikace na části pozemku parc. č. XD ve vlastnictví žalobce. Žalobce trvá na tom, že stavba komunikace na tomto pozemku byla realizována neoprávněně a bez souhlasu vlastníků pozemku.
13. Krajský soud předně zdůrazňuje, že veškeré žalobní námitky vztahující se k otázce stavby komunikace, pro kterou bylo vydáno stavební povolení dne 20. 8. 2012 a kolaudační souhlas dne 29. 7. 2013, se míjejí s předmětem řízení nyní souzené věci, jímž je povolení zcela jiné stavby (souboru staveb) a nikoliv stavby komunikace. Nyní posuzovaný soubor staveb se stavbou komunikace nijak nesouvisí. Námitky, jimiž žalobce brojí proti stavbě komunikace, nejsou pro souzenou věc relevantní. Žalobcem opakovaně zmiňovaná rozhodnutí, tj. stavební povolení na stavbu komunikace ze dne 20. 8. 2012 a navazující kolaudační souhlas ze dne 29. 7. 2013 jsou pravomocnými správními rozhodnutími a jako taková jsou závazná pro účastníky řízení i pro správní orgány (§ 73 odst. 2 správního řádu). Správní orgány jsou povinny obsah pravomocného správního rozhodnutí plně respektovat při veškeré své činnosti. Jen tak je naplněn princip právní jistoty, presumpce zákonnosti a správnosti aktů veřejné moci a chráněna dobrá víra adresátů v tyto akty orgánů veřejné moci a v práva na základě nich nabytá v dobré víře.
14. Soud dále doplňuje, že shora označená správní rozhodnutí jsou veřejnými listinami ve smyslu ust. § 53 odst. 3 správního řádu, pro které platí presumpce platnosti a správnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2019 č. j. 10 As 93/2018-29). Je nutno na ně nahlížet jako na správné a zákonné až do chvíle, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44). Taková situace však v nyní souzené věci nenastala. Pokud žalobce zmiňuje, jaké další kroky již učinil ve vztahu k podle něj částečně neoprávněné stavbě komunikace (podání občanskoprávní žaloby u Okresního soudu ve Frýdku – Místku), soud uvádí, že tato skutečnost s nyní souzenou věcí nijak nesouvisí, jedná se o dvě zcela samostatná, vzájemně se nepodmiňující soudní řízení.
15. Soud shrnuje, že správní orgány obou stupňů při posouzení důvodnosti žalobcových námitek zpochybňujících dříve vydaná pravomocná správní rozhodnutí vztahující se ke stavbě komunikace postupovaly plně v souladu s principy vyjádřenými v § 73 odst. 2 a § 53 odst. 3 správního řádu. Krajský soud proto první žalobní bod důvodným neshledal.

16. V dalším žalobním tvrzení žalobce rozporoval splnění podmínky určené v § 13a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., a to napojení souboru staveb na stávající veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Žalobce namítl, že k průjezdu k povolovanému souboru staveb je využíván i pozemek parc. č. XD, na jehož části byla, dle žalobce neoprávněně, vybudována veřejně přístupná účelová komunikace. Obsahem správních spisů má soud za prokázané, že povolovaný soubor staveb se na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu napojuje v jiném místě, než je pozemek ve vlastnictví žalobce, a to přes pozemky parc. č. XF a parc. č. XH. Napojení přes pozemek žalobce tedy neprobíhá. Ostatně žalobce sám v replice k vyjádření žalovaného tuto skutečnost potvrdil a upřesnil, že sporný pozemek parc. č. XD je součástí celkové dopravní obslužnosti povolovaného souboru staveb. Napojení stavby dle § 13a odst. 2 vyhl. č. 503/2006 Sb. je však významově a prakticky mnohem užší pojem, pod nějž nelze celkovou dopravní obslužnost podřadit. S ohledem na uvedené krajský soud ani toto žalobní tvrzení neshledal důvodným. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobcem zmiňovaný rozsudek NSS sp. zn. 2 As 43/2016 neshledal přílehlavým, neboť v nyní souzené věci nebyly zjištěny přetrvávající pochybnosti ohledně zajištění přístupu ke stavbě, které dle žalobce souvisí s pozemkem parc. č. XD, neboť tento pozemek nebyl k zajištění přístupu pro potřeby stavebního řízení využit.
17. V posledním žalobním bodě žalobce navrhuje jiné způsoby napojení na veřejnou dopravní infrastrukturu, než po pozemku parc. č. XD. S ohledem na argumentaci uvedenou k předchozím dvěma žalobními body krajský soud shledal nadbytečným se touto otázkou zabývat. Rovněž na základě obsahu správních spisů a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů má soud za to, že potřeba alternativní možnosti napojení vůbec nevyvstala. Krajský soud pro úplnost k tvrzení žalobce, že se zvýší frekvence jízd motorových vozidel a změní se parametry užívání jiných dopravně obslužných tras, které na to nejsou dostatečně dimenzovány stavebně ani bezpečnostně, uvádí, že tuto zcela obecnou námitku žalobce vznesl již v řízení před správním orgánem I. stupně, který se s ní odpovídajícím způsobem vypořádal na str. 15 svého rozhodnutí. Žalobce jeho argumentaci nijak nerozporoval ani v odvolání, ani v žalobě. Krajský soud proto nemá, co by k této věci více uvedl, když způsob jejího vypořádání plně akceptuje. Také poslední žalobní tvrzení soud důvodným neshledal.
18. Jelikož krajský soud neshledal důvodným žádný z žalobních bodů, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu soudního spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.
20. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého mají tyto osoby právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností uložené soudem nebo na návrh z důvodu hodného zvláštního zřetele. Dle obsahu soudního spisu žádná taková skutečnost v souzené věci nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

V Ostravě 2. března 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu